

Sterna h. hirundo L. — Medelstorlek av 97 ägg i 34 kullar 40.2×30.2 mm, medelvikt 1.079 g. Längsta ägget 47.2×29.7 mm, 1.170 g; kortaste 36.4×28.2 mm, 0.850 g; bredaste 41.4×32.1 mm, 1.210 g; smalaste 40.9×27.6 mm, 0.850 g; tyngsta 42.7×31.0 mm, 1.450 g; lättaste 36.7×28.5 mm; 0.790 g.

Alca torda L. — Medelstorlek av 12 ägg 75.8×47.1 mm, medelvikt 8.704 g. Längsta ägget 80.9×46.7 mm, 8.810 g; kortaste 71.4×46.1 mm, 9.220 g; bredaste o. tyngsta 77.4×48.9 mm, 9.600 g; smalaste o. lättaste 74.4×44.7 mm, 7.580 g.

Uria g. grylle. (L.). — Medelstorlek av 12 ägg i 6 kullar 60.1×39.6 mm, medelvikt 4.213 g. Längsta ägget 63.1×40.4 mm, 4.310 g; kortaste 54.2×38.9 mm, 4.150 g; bredaste 62.4×41.6 mm, 4.450 g; smalaste o. lättaste 59.3×37.6 mm, 3.790 g; tyngsta 61.5×40.3 mm, 4.550 g.

Grus g. grus (L.). — 1) li, maj 1921: 100.4×59.3 mm, 18.770 g; 92.7×61.6 mm, 17.980 g. 2) Korsnäs 18. V 1927: 97.5×61.3 mm, 18.120 g; 92.4×60.4 mm, 16.820 g. 3) Suomussalmi 13. VI 1927: 98.7×59.2 mm, 19.100 g. Medeltal: 96.3×60.4 mm, 18.158 g.

Vanellus vanellus (L.). — Medelstorlek av 32 ägg i 8 kullar 45.9×32.8 mm, medelvikt 1.469 g. Längsta ägget 49.6×33.6 mm, 1.510 g; kortaste 41.6×31.2 mm, 1.320 g; bredaste 45.4×34.8 mm, 1.475 g; smalaste 42.1×31.1 mm, 1.340 g; tyngsta 49.1×34.1 mm, 1.765 g; lättaste 44.6×31.5 mm, 1.300 g.

Ägg av fjälluggla och berguv.

Nyctea nyctea (L). Av 366 ägg i 43 kullar är medelvärdet: 56.37×44.66 :5214; längsta 61.2×43.1 :5050; kortaste: 50.5×41.3 :3755; tyngsta: 58.6×45.7 :6525; lättaste: 50.5×41.3 :3755; bredaste: 54.6×48.1 :5355; smalaste: 59×41 :4515.

Ziemer (Naumann) uppger som maximalmått 63×46.5 och 62.5×47.5 . Jägerskiöld kommer till en längd av ända till 65 mm & bredd 49 mm samt normalstorlek 58×44 mm. Dessa mått i „Nordens fåglar“ äro säkert för höga.

Vad färgen på äggen vidkommer äro de som alla ugglegg vita, något matta; invändigt starkare gula än ägg av lappuggla och berg-uv något i gulrött gående.

Skalglansen är obetydlig, svagare än hos berguven, skalytan finare än hos lappugglan o. berguven; skalporerna finare och grundare än hos lapponica; kalkknölar fåtaliga och ej särdeles stora. Längsgående fåror på mitten av ägget finnas nästan regelbundet.

Formen är i de flesta fall långsträckt oval, dock träffar man även på nästan runda ägg, påminnande om berguvens o. lappugglans ägg. Vikten på de tömda äggen varierar betydligt men går ytterst sällan upp till 650 cg, då däremot Bubo-äggen sällan gå under denna vikt. Äggantalet är under vanliga år 5—6, men de år lemlar förekomma, stiger antalet betydligt. Så förekommer i kullar tagna åren 1904 & 1907 bon med ända till 13 & ett med 14 ägg.

I 43 kullar är äggantalet 5 i 2 bon, 6 i 8, 7 i 4, 8 i 9, 9 i 9, 10 i 4, 11 i 1, 12 i 3, 13 i 2, 14 i 1. — Summa 43 bon.

Häcktiden för fjällugglan är betydligt senare än för lappugglan & berguven. Av fjälluggla finner man de första äggen omkring 20 maj av lappuggla 1 maj o. av berguv 25 april.¹⁾

¹⁾ Dessa data torde kunna modifieras i någon mån. I Hougbergsska samlingen (jfr Hortling, Ornith. Handbok s. 339) finnes en kull fjälluggleägg från Enontekis daterad 16 IV 80, i min samling en kull m. 9 ägg från Karesuando 4. V. 03; äggen läggas med olika mellantider. Även om man antager att den förstnämnda kullens etikett är felaktig (möjl. 16. V ?), hava äggen lagts från april el. början av maj, den senare kullen från medlet av april. Munsterhjelm har funnit ett bo med 2 ägg i Siikavuopio den 14 maj (Könkämädalen s. 42), det första ägget sålunda lagt omkr. 12 maj, kanske redan 10 maj; i Kreugers samling 1 kull 7 ä. Enontekis 7. V 07 (Justus Montell), samt en kull 6 ä. Enontekis 8. V 08 (C. Munsterhjelm): i båda kullarna första ägget sålunda lagt omkr. 23—26 april; Wessel anför från Novaja Semlja en kull på 6 ägg 22. V 03 (Ornithol. meddelelser s. 63), vadan första ägget lagts omkr. 10 maj; i A Practical Handbook (s. 66) säges om häckningstiden: „Varies according to latitude from mid-April and May to June“. — Enligt brev från Knoblock till Westerlund (Skand. fogl. fortpl. hist. h. 2 s. 20) häckar fjällugglan i Torné lappmark 29. IV—3. V. Enligt Schaanning (Rosenius h. 96—98 s. 35 f.) är slutet av maj det normala för den tidigare äggläggningen på Novaja Semlja och i Fennoskandia. Rosenius säger l. c.: „Juni kullar ej ovanliga. — Nykläckta ungar 6.—11. VI visar att äggläggningen i en del bon kunnat börja vid eller före mitten av maj“. Men ruvningstiden är 32—33 dagar (ej 27 dagar), vadan *dessa* ägg lagts omkr. 3 maj, de övriga i samma kull ännu inte utkläckta betydligt tidigare. Vad jag här anför, visar att fjällugglan åtminstone i undantagsfall kan börja äggläggningen redan i april, om ock det vanliga är senare hälften av maj in i juni.

Förväxling med lapp-uggle- o. berguvägg kan förekomma, men härvidlag är vikten ganska utslaggivande, i det att *Nyctea*-ägg äro i medelt. 19.83 % tyngre än lapponica- o. 31.3 % lättare än *Bubo*-ägg.

Bubo b. bubo (L). Av 80 ägg i 33 kullar är medelvärdet: $60.33 \times 49.6 : 6847$; längsta: $73^1) \times 44.2 : 6410$, resp. $65 \times 50.1 : 7120$ kortaste: $56.3 \times 48.8 : 6720$; tyngsta: $62.8 \times 52.4 : 8455$; lättaste: $25.6 \times 47.9 : 5575$; bredaste: $62 \times 52.9 : 8075$; smalaste: $73 \times 44.2 : 6410$.

Glansen svag, långsgående fåror nästan konstant, kalkknölar små, icke alltid förekommande, oregelbundet placerade.

Äggantalet är i 18 kullar 2, i 10 kullar 3, i 3 kullar 4, i 2 kullar 1. — Summa 33 kullar.

Ernst Wasenius.

Pieniä tietoja.

Större strandpiparens förställningskonst. I ett brev till red. skriver majoren I. Forsius: — — — — — „Vad *Charadrius hiaticula* beträffar var det just en för mig ny sida av dess förställningskonst vid boet jag ville hava sagt. På Aspskär uppträdde den nämligen rätt mångsidigt. Utom att den „lekte sjuk med hängande vingar och stjärt“ kunde den lägga sig på marken, piska vingarna och liggande på stället (allt fortfarande piskande med vingarna och med utbredd stjärt) turvis på höger och vänster bog göra sken av att vara i själåtåget — mycket träffande illustrerande en döende fågel så som alla jägare känna igen det.

Sedan var det detdär *hiaticula*-boet, som Lodman antecknat och fotograferat, där äggen 3 och 1 lågo i olika bergskrevor på ett avstånd av 1—1.5 m från varandra. Jag hade skrivit en kull om 3 + 1 ägg men det blev sedan i texten såsom de tillhörde olika kullar ehuru på stället i fråga endast fanns ett par. Det hade kunnat ha sina sidor att få det just 3 + 1 ägg, då ju problemet om på sidan värpta ägg kan förklaras på många sätt men ännu ej lösts.

Det var just eget med detta *hiaticula*-par (anteckningarna olika år men från samma ställe) att deras intelligens var mångsidig. Bl. a. kunde man

Vad berguven vidkommer, besökte undert. den 16 juni i Sjundeå ett bo med en nästan flygg unge. Ungarna bli flygga efter ca 2 månader (49—70 dagar); beräknar man att ungen var bara 35 dagar gammal, hade den utkläckts omkr. den 10 maj; ruvningstiden är i regel 35 dagar, den hade alltså vidtagit omkring den 5 april och ägget lagts i början av april — medan snö ännu täckte marken.

I. Hg.

¹⁾ Ur en kull med två ägg tagen av dr G. Idman i Vesilahti d. 12. IV 03 Ägget är till formen som ett färglöst smålomägg; det andra ägget i kullen mäter 59×46.9 .